

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy órára . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Fuzió-hirek.

Pécs, 1897. szept. hó 30.

(*) Ujra összeültek a hon atyái a Sándor-utcai cirkuszban s a legutóbbi napok eseményei újra előtérbe hozták a nemzetipárti és a kormánypárt között már olyan sokszor megkísérlett, de mindannyiszor meghiusult fuzió eszméjét. Egyes politikai körökben már úgy beszéltek róla, mint küszöbön álló eseményről, sőt egyes vérmes reményű fuzionisták azt is tudták, hogy a nemzeti párt megtalálta az okot, mely a fuzió szükségességét ugyszólván elkerülhetetlenné teszi.

Szinte lehetetlennek tartjuk a fuziót oly alakban, amint azt ma hirdetik. Lehetetlen, hogy elég ösztön legyen arra az udvariasság, mely szerint a kormány négy nemzeti pártit akar a delegációba beválasztatni annak dacára, hogy a párt lefogyatkozott. E mögött az udvariasság mögött már oly foka rejlenék Bánffy b. bizalmának az Apponyi pártja iránt, hogy ez szegycukozva utasítaná vissza a nem anynyira megtisztelő, mint megalázó bizalmat. Hihetőleg úgy is fog történni s csakhamar szertefoszlanak a fuzió-hirek, mint annyiszor, mikor komolyra fordult a dolog.

Mikor a képviselők nyári szünetre szétmentek a hosszú obstrukció után, sivár volt a magyar politikai élet, rideg és kellemetlen, a jövőre nézve semmi jóval nem biztató. Most friss hangulat, biztató jó-érzés vett erőt a kedélyeken, minden i-

rózsás színben látja a helyzetet. A német császár csudát művelt Magyarországon. Királyunk ajándéka gyönyörűséget szerzett mindnyájunknak. A román királyi pár látogatása már csak fokozta ezt a jó hangulatot.

Szép az az ünnepi hangulat, a gondtalan élet, a rózsapiros derű az arcokon. Szép dolog, mikor a szem az örömsugártól megragyo- és a kebel a lelkesedéstől hevesebben megdobog. De hát a hangulat muló valami, az érzések sem tartanak örökké, az élet reális és megköveteli a maga prózai szükségletét.

Nem az örömet akarjuk rontani. De hogy is szeretnők lankasztani a lelkesedés lángját! Csakis mint a közvélemény meg-megdobbanó lelkiismerete, tünődünk a dolgok főtött s a hangulatok felületéről a dolgok logikájának mélységébe is pillantunk.

Ime, odaát Ausztriában minden fejtegetjére van állítva. A bécsi Reichsrath nem tud működni, nemzetiségek és németek halálos gyűlölettel állanak szemben egymással. Az ülésteremben valóságos farkas-üvöltést visznek végbe a képviselők, az elnököt nem engedik szóhoz jutni, legyalázzák, kigunyolják a miniszterelnököt, párbajba hajszolják és megölik. A kaos ez, a végnek kezdete. És nevezetes, hogy a leglármásabb ellenzék odaát éppen az, amely nem titkolja rokonszenvét a nagy német birodalom iránt.

Csak hogy persze ez a rokonszenv nem az osztrák-magyar monarchia szövetséges

államát illeti, sőt inkább faji érzés, a németek vouzódása a németekhez, a nemzetiség ragaszkodása a nemzethez és vágya, hogy a politikai nemzeti egységbe beolvadhasson. Minden cseh szeparatistikus törekvésnél bomlasztóbb hatású a Németországhoz szító emez osztrák párt törekvése.

Kérdés már most, hogyan csinálódik meg majd a gazdasági kiegyezés, a kvóta? A mostani ünnepi hangulatban is föl kell vetnünk e kérdést, mert a magyar képviselőház összeülvén, az érzéseken felül a komoly politikával is kell foglalkoznia. És itt nyomban kell egy megjegyzést tennünk. Az ország örömet magasabb kvótával meg nem fizetheti. A német császár beszéde, a magyar király ajándéka nem lehet árucikk, a melyet mi magasabb kvótával fizetünk meg.

Mi erősek vagyunk, az osztrákok gyöngék; mi ismerünk pártkülönbségeket, de a nemzeti eszme szolgálatában közöttünk különbség nincs. Odaát az állam-eszmét is 32-féle pártsemüvegen át nézik. Miénk tehát a jövő, Ausztria a múlté, legfeljebb csak a jelené, a züllésé. Tehát politikánk iránya a mostani helyzetben világos, határozott és egyenes lehet. Ki kell tartanunk álláspontunk mellett s visszautasítani a kvóta-arány minden legkisebb fölemelését és megcsinálni az önálló vámterületet.

Éz a punctum saliens a Bánffy-kormányra nézve. Ezekben a kérdésekben

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A látszat csal.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —
(Vége.)

Néhány perc mulva minden csendes; csak Kátay horkol egyre erősebben. Egyszerre csak ismét nyugtalankodni kezd. Bizonyosan tudja, hogy nem álmodik. A mit most hall, az mind rémítő valóság. Ágya egy ajtó mellett van, mely egy szomszéd szobába vezet. Világosan hallja, amint egy kéz a kilincset föl akarja nyitni. Most halk suttogást hall. »A szobát úgy látszik, mégis eloglalták, belől van bezárva.« Ezt gyöngéd, olvadékony női hang mondja.

— Természetesen — recsegi egy durva hang. »Mondtam már, hogy a szörnyű hortyogás onnan hallatszik. Akik itt alusznak, nem hallják, hogy itt mi történik; bátran beszélhetünk.

— Hohó — mondá Kátay, ki minden szót hallott, miután fülét a kulcslyukra nyomta. »Itt vannak a banditák. Főztek csak terveiteket, én ki foglak benneteket játszani.« Kimerültségét legyőzve, félbren, félálomban oly irtózatot hallott, hogy érzi, min-

den haja szála égfelé mered. Ugy van, tisztán hallja az öreg szavát, a ki leányának oly nyugodt hangon mond el egy csomó összefüggő rémtettet, mintha a legártatlanabb dolgokról volna szó. Pedig hát ő róla, Annuskáról és az ő álnok barátjáról van szó. Ezek mindannyian összeesküdtek ellene; ő fölösleges a világon, utjában áll mások boldogságának, tehát: el kell tenni láb alól. Hallatlan álnokság! Hát ennyire hazudhattak Annuska galambszemei? És az ő nemes arckifejezésű barátja ily csalárd Tartuff?! Bizony, nem szabad a látszat szerint itélni!

A szőke leány ezüst csengésű hangja ismét megszólalt:

— Tehát ma délutáni sétánkon jól megjegyezted a mélység szélén azt a helyet, hol Elemér barátját le fogja taszítani? Én ezt a jelenetet felette izgatónak tartom.

Kátay remegett ily határtalan rosszlelkűség hallatára; Elemér — az ő Halmi barátja. És ez a jó barát őt, a gyanutlant, hátulról akarja a mélysége taszítani . . .

— Nem tudom Katinka, nem lesz-e ez elhibázott dolog — mondá a nyers hang — Talán jobb volna, ha összeveszitenők őket és Elemér párbajban lőné le barátját?

»Isten mentsen, papa. Ha Elemér párbajban öli meg barátját, ugy nem veheti el rá csakhamar annak gazdag özvegyét. Mit

szólna ehez a világ? De ha a hegyszakadéknál, mintegy véletlenül és természetes módon szerencsétlenség történik, az legkevésbé sem tünik föl. Senkinek sem jut eszébe a gyilkost a halott legjobb barátjában keresni és mindenki természetesnek fogja találni, ha Elemér, a gyászidő letelte után, a bánatos özvegyet oltalma alá veszi.«

»És azután?« — kérdé az öreg bandita türelmetlenül.

»Azután, papa, szükséges, hogy Elemér az ő forrón szeretett, anyagi szép szerelmesét végre elvegye, hogy így a fiatal asszony szintén lehető hamar el legyen tehető láb alól. De addig még sok víz folyik le a Dunán és közben elhatározhatjuk, hogy milyen halálnemet válaszszunk. Az asszonyka csak megérdemelt sorsában fog részesülni, miután férje barátjával egy követ fűtt. Minden bűnért még itt e földön bűnhődni kell.«

»Ugy a fiatal pár se örülhet sokáig boldogságának.«

»De, papa, mit törjük mi ezen a fejünket már ma este? Eredj aludni. Egyedüli kívánságom most csak az, hogy én az én Eleméremmel nagyon, de nagyon boldog legyek. A te beleegyezésed, ugy-e bár, ehez egészen bizonyos?«

»Ugyan mit csinálnék különben, te kis buksi?«

tanúsított hazafias magatartásától függ a fuzió reménye, a konszolidáció, esetleg a kormány bukása, melynek bekövetkeztével olyan kormány következik, amelyik megvalósítja régi nemzeti aspirációinkat.

Valószínűnek látszik, hogy a terjesztett fuzió-hírek már a legelső alkalommal megcáfoltat nyerne s a kormány által előterjesztett indemnitás-javaslatnál az egész ellenzék föl fog lépni azzal a teljesen indokolt ellenvetéssel, hogy nem szavazhatja meg az állami háztartás továbbvitelére a fölhatalmazást oly kormánynak, mely a másika állammal a közjogi viszonyt sem tisztázta még; mert hiszen a közgazdasági kiegyezés és a kvóta rendezése nélkül azt sem lehet tudni, lesznek-e közös vámbevételek, melyek a közös költségek fedezésére szolgálnak.

Ilyen bizonytalanságban, ilyen vakon lehetetlen, hogy a legnyomorúságosabb kényszerhelyzetekben vergődő kormányhoz és pártjához sorakozzék egy ellenzéki párt egy elhamarkodott fuzióval. Különböznél ha megteszi, szinte fölöslegesnek tartunk minden fuziót, mert ugyis elveszett az a párt, amely hosszu küzdelem után a Bánffy Dezső b. karjaiba rohan, rohan vele együtt a kétségtelenül közelálló végmegsemmisülésébe.

Pártunk tagjai pedig legyenek résen; mert akár bekövetkezik a fuzió, akár nem, az ő kitartó működésükre lázas érdeklődéssel tekint az ország, mert nekik kell kivívniok, hogy a jövő pártunk elveinek diadalát hozza meg, amidőn aztán nemcsak a jövő, de egész sorsunk a nemzet kezébe lesz, annak a nemzetének, mely végre ura önmagának: szabad, önálló királyság, önálló magyar hadsereggel, önálló pénzügyekkel s külképviselettel.

Hirek.

Pécs, 1897. szept. 30.

Szüret előtt.

Itt az ősz. Nekem a legpoetikusabb valamennyi évszak között. A mai nappal hivatalosan végetért Szent-Mihálynak szentelt

»Ránk adod áldásodat?»

»Természetesen, miután már egyszer megígérted.«

»Ezer köszönet, édes papuskám. Jó éjt.« Kátay hallotta a szívből jövő csók cuppanását az apuska arcán, azután mindenes elcsendesült.

»Oh alnok kigyófajzat«, nyögte Kátay.

»És ez még áldásról beszél; ily rémitő, utalatos tetteh! De várjatok csak. Gazda nélkül csináltatok a számadást. Kátay Iván még nem áll a hegyszakadék szélén, melybe derék barátja Elemér őt letaszítani akarja. Nincs és nem is lesz hatalom, mely őt oda juttatja.« Ez elhatározás után mély, álmatlan álomba merült, melyből reggel barátja hangos szava ébresztette föl.

»Iván, Iván, kelj föl! Az idő gyönyörű, fél óra múlva indulhatunk.«

Amint Kátay szeméből az álmatlan dörzsölgeté, lassanként eszébe jutottak az elmúlt éj eseményei. »Lehetséges volna-e?« kérdé mélyreható, kutató pillantásokat vetve barátja nyílt arcára. Talán csak nehéz álomlátás volt az egész, hiszen a majonnaise, a holdfény, a sherry.

... Ekkor barátja félbeszakítá kétkedő gondolatait, mondván: »Láttad tegnap azt a csinos szőke hölgyet, Iván? Tiszta véletlen, hogy találkoztunk.«

»Ugy-e bár? Hát persze, persze.«

Szeptember hava, a mely őszelő nevet visel a naptárban és itt az ősz.

A városi ember, a nagy kőházak között, legfőlegb arról tudja meg, hogy ősz van, hogy élénkül a korzó, de fakul az eleven tarkasága, a suhogó, illatos selyem és batiszt ruhák buja, meleg színei a szürkébe olvadnak, esténként felöltő alatt is hűvös küssé a kávéház terrassza s kellemetlen szél kavargja a sűrű port. Hogy milyen poetikus, megható az ősz ott, hol a természet derűs, lassu haldoklása kapja meg a lelket, arról nincs fogalma a városi embernek, kinek szemében a természetet az a pár satnya vadgesztenyefa képviseli, melyek a kövek közé ékelve hullatják idő előtt poros sárga leveleiket. Azért is tartják kellemetlennek az ősz, mert nincs hangulata, fázós és sivár a bérkaszárnák között és nagyon kellemetlen, mikor esőre is válik, nedvessé teszi a világot, sárossá, lucskossá a fekete aszfaltot.

Igazi ősz csak falun, vidéken lehet, künn a természet nagy ölen, csak az gyönyörködhetik a gyümölcsérlelő ősz szépségeiben, az részesül a gyümölcsaratás örömeiben.

Szeretem az ősz, menekülök a városból.

*

Gyümölcsérés! Szüret! Micsoda boldogság, mennyi vidám öröm ez egy szóban. Most kezdődik csak igazán az élet a Hegyalján. Nem hogy kihálnának, de még jobban benépesednek a sűrű zölddel befuttatott, barátságos, hűvös kis házak. Akik visszatértek a divatos, elegáns világfürdőkből, sietnek menekülni a csendes, kedves kis tanyákra a hegyoldal zöld szőlőtáblái közé. Az egész nyarat elegáns fürdőn töltött, tenger pénzt elköltött szép asszony mondta tegnap:

— Megyünk a szőlőbe. Tátrafüred, Siófok, Marienbad, egész nyáron fürdőztünk — ránk fér egy kis pihenés.

Az egész nyarat a fürdőn töltötték, mert a divat, a hon ton ugy kívánja, izzadtak a melegben, nyögték az elegáns társaság jármát, egész nap a világ szeme előtt, a szobából kilépni csak kiöltözve lehet, mint itthon a bálban szokás, — nem csoda, ha belefáradtak. Üdülni, pihenni most menekülnek a szőlőbe, most már lehet, tul vagyunk a fürdőszezonon. Ilyen a divat, meg a világ, de szerencsére nem egészen. Társaságunk jó része nem tartja már okvetlenül »szükséges rossz«-nak a divatos fürdőzést, ott élvezte át csendben és kellemesen a nyár forróságát a nyaralókban.

Szüret! Szinte megdöbben az ember

»Valóban, erősíté Halmi. Ez a hölgy valamikor tanítványom volt.«

»Szomorú bizonyíték a tanító ellen«, mondá Kátay, gunyos pillantást vetve barátjára. »Azt hiszem, a tanítvány tulszárnyalta mesterét.«

»Nem értelek.«

»Ez egyelőre nem is szükséges.«

»Ugy látszik, rossz kedvedet még nem aludtad ki. Egyébiránt mindegy; tehát: a hölgy és papája, meg én, midőn az este te feljöttél, még igen jól mulattunk.«

»Meghiszem azt.«

»Hogyan?»

»Oh, semmi, semmi. Folytasd csak.«

»Tehát ők is velünk jönnek a kirándulásra. Katinka k. a. egy vadregényes helyre akar bennünket vezetni, egy hegyszakadékhoz, melynek látása busásan fölér a fölkeresés fáradságával, mit nem fogunk megbánni.«

»Talán mégis«, ellenkezék Kátay. »Ismerem azt a helyet. Egy hegyszakadék az, melybe gyanutlan jóbarátok hátulról letaszítottak. De ez a jóbarát ezuttal nem áll nektek kötélnék. Nem!« kiáltá erős hangon. »Ez a jóbarát itthon marad, kialszszza magát és a legközelebbi vonattal haza utazik, hogy hűtlen neje fölött elrettentő ítéletet tartson; barátjára csak később kerül majd a sor — és

szive: hát csakugyan van megint szüret, a boldog, vidám napok visszatértek volna?»

Van. A tenger fáradság, költséges gondozás és munka megtermette gyümölcsét — a szőlős-gazda szeme boldogan pihen a lombos venyigéken, a gazdag pirosodó, sárguló fürtökön. Csak egy kis eső kellene még — lett volna tavasszal kevesebb! — hogy a szemek duzzadjanak s a legszebb termés szolgáljon gyönyörére a sokat fáradozó szüretelő gazdának.

*

Ámbár nóta, muzsika és puska-durrogás most sem igen ritka a szőlők között. Esténként, mikor leszáll az alkony s csillagsátor borul a hegyek fölé, itt is, ott is kigyulnak a lámpák a nyaralók terrasszai előtt s hamar kerül a muzsika a nótához. A pohárcsengés, leánykacaj belefut a cigánymuzsikába, a csendes éjben szétterjednek a völgyekben, halkon az édes melódiák — s hallgatja tündöve, szomjas füllel a vén vincellér.

Emlékei ébrednek, szeme felvidul, mintha új erő szállna vén csontjaiba. Csak azt sajnálja, hogy mégse olyan ez a szüret, mint a régi!

N. E.

Napirend 1897. október 1-én.

Naptár: péntek, október 1. — Róm. kath.: Remig. — Prot.: Remig. — Görög-kel. (szept. 19.) Trofim. — Zsidó: Tischi 5. — Nap két 5 óra 44 perckor; nyugszik 5 óra 21 perckor. — Hold két délben; nyugszik este 8 órakor.

Időjárás: hőmérséklet 17 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett, enyhe idő várható.

Színház: »Trilby.«

— (A szini évad megkezdése.)

Lapunk tegnapi számában hirt adtunk róla, hogy szintársulatunk megérkezett s holnap kezdi meg előadásai sorozatát. Ma délelőtt Somogyi igazgató összegyűjtötte egész társulatát a színpadon s lelkesítő beszédet intézett művészgardájához, melyben hangsúlyozta, hogy a mikor művészi tevékenységük színhelyén először üdvözli őket, kétszeres örömmel teszi ezt, mert a társulatot ebben a városban oly kedvező jó hír előzte meg, a mire az méltán büszke lehet. Nem kételkedik benne, hogy a közönségnek és a sajtónak ez a kedvező véleménye az egész évad alatt nem fog változni: jó mulatást!« Ezzel másik oldalára fordult.

Halmi aggódó arccal lépett az ágyhoz.

»Hallod-e, Kátay? Ugy látom, hogy a majonnaise-es hal csakugyan megártott. Te félrebeszél. Ily körülmények között valóban tanácsosabb lesz, ha itthon maradsz és kialszod magad. A kirándulást mi ketten is megtehetjük holnap, — mára, azt hiszem, fölmentesz?«

»Oh, kérlek,« csufondároskodék Kátay.

»De ami a holnapi kirándulást illeti, szép tervekkel akkor sem valósíthatjátok meg. Mondtam már, hogy elutazom és most hagyj nekem békét!«

Halmi csodálkozva rázta a fejét. »Küldök föl neked egy nagy pohár vizet és ha attól sem lennél jobban, orvost kell hivatni. Szépen lennének, ha itt a fogadóban megbetegednél. Igyál csak sok vizet és aludd ki magadat, ez majd segít.«

Néhány óra múlva ragyogó arccal tért vissza barátjához, ki ekkor már, alapos üdítő pihenés után, nem gondolt oly élénken az elmúlt éj kalandos élményeire és hajlandó volt hinni, hogy mindazt csak álmodta. »De a hegyszakadék — Katinka — Elemér« morgó kétkedő tanakodással.

Elemér vidáman kiáltá fel: »Iván, Iván, lásd barátodat boldogan! Szerencsét kívánhatsz nekem, ha ehez elég jól érzed magad; Ka-

tozni, de ez ne tegye elbizakodottá, hanem szolgáljon serkentőül a folytonos tökéletesedésre, hogy jó hírét nemcsak meg ne hazudtolja, de azt még lehetőleg fokozza is. Azért a viszontagsággal teljes nyári évad elmúltával fogjanak kétszeres buzgalommal és lelkesedéssel művészi feladatuk minél kifogástalanabb betöltéséhez, az igazgató ebben mindenkor hűséges vezetőjük és támaszuk fog lenni. A lelkes éljenzéssel fogadott beszéd után kezdetét vette a holnapi előadásra kitzűött Trilby főpróbája, a mely előadás iránt közönségünk körében annál nagyobb az érdeklődés, mert akik ezt társulatunktól a nyári állomásokon látták, arról biztosítanak, hogy ez előadás semmivel sem marad mögötte a vigszinházi előadások nivójának.

— **(Az Országos izr. tanító-egyesületnek)** baranya-, somogy- és tolnamegyei fiókköre október 14-én délelőtt 9 órakor Mohácson, az izr. hitközség tanácstermében tartja rendes közgyűlését. Napirend: 1. Elnöki megnyitó. 2. Az utolsó ülés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. Az izr. tanügyi kongresszus kérdése. Előadó: Dr. Flesch Ármín mohácsi főrabbi. 4. Az olvasástanítás és olvasókönyveink. Előadó: Lőb Simon d.-földvári tanító. 5. Család és iskola a nevelés szempontjából. Előadó: Hoch József pécsi tanító. 6. Indítványok. Az előző napon délután 6 órakor előértekezlet.

— **(Uj anyakönyvvezető.)** Tolnavármegyében a decsi anyakönyvi kerületbe *Komandinger* Kálmánt a belügyminiszter anyakönyvvezetővé nevezte ki.

— **(Ülések a vármegyházán.)** A megyei *árvaház* igazgató választmánya október 6-án délelőtt fél 9 órakor ülést tart a vármegyházán. Ugyanekkor délelötti 9 órakor tartja ülését a megyei tisztii *nyugdíjválasztmány*; fél 10 órakor a *lotényésztési* bizottság és 10 órakor a megyei *állandó választmány*. Október 12-én délelött 9 órakor *közigazgatási bizottsági* ülés lesz.

tinka az enyém. A hegyszakadéknál atyja beleegyezésével eljegyeztük magunkat egymással.

Kátay vállat vont. »De hiszen ez a megállapodás ellenére van. Előbb meg kellett volna a jóbarátot gyilkolni, ennek gazdag özvegyét elvenni és csak, ha ezt is eltették volna láb alól, kellett volna a szerető párocskának összekerülni!»

»Te még mindig érthetetlen dolgokat beszélsz össze-vissza. Képzeld csak, Katinkának már akkor ábrándképe voltam, midőn őt tanítottam; később többször találkoztunk a társaságban, de én nem mertem szememet ily jeles és hirneves ember leányához emelni.»

»Hirneves ember? Csak nem Rózsa Sándor talán?»

»Eredj a pokolba! Katinka papája legkitünőbb íróink egyike és Katinka maga is írogat mostanában. Legujabb regényében, melyben papája is segít neki, hősének az én nevemet, Elemért adta. A vadregényes hegyszakadék szintén szerepet játszik a regényben.»

Kátay egy perc alatt kiugrott ágyából és felöltözve átéléle Elemért. »Barátom, mondá — meg tudsz-e nekem bocátani. Gondold meg: a majonnaise-es hal . . . a holdvilág . . . és a sherry!» Azután elbeszélte, hogy mit hallott és mily rettenetes gyanút fogott.

Elemér nevetett, hogy a könnyei csurogtak. »Remélem, mondá, most ismét a rendes kerékvágásba zökkensz.»

— **(Ünnep Mohácson.)** A mohácsi állami polgári fiu és leányiskola új épületének és báró Fejérváry Imréné Ó Méltósága védnöksége alatt az intézet zászlójának felavatása és ezzel kapcsolatosan dr. báró Fejérváry Imre Baranyavármegye főispánjának fogadtatása alkalmából rendezendő ünnepélyességek sorrendjét a következőkben állapították meg: Október hó 2-án: Délután 1/2 órakor a pályaudvarban a miniszter képviselőjének, valamint a főispán és nejének a városi képviselőtestület által való ünnepélyes fogadtatása. Délután 3 órakor hatóságok, testületek és egyetek tisztelgése. Este 7 órakor fáklyásmenet, (gyülekezés 6 órakor a városháznál), utána táncestély a mohácsi kaszinóban. Október 3-án: I. Reggel 9 órakor hálaadó isteni tisztelet a püspöki r. k. templomban, mely alatt a polgári iskola növendékei a következő karokat éneklék: 1) Téged Isten dicsérünk; éneklék az intézet összes növendékei egyhangon. 2) Isten, ki az angyalt (a 18. századból); éneklék a fiukar. 3) Mély tisztelet s dicsőség (a 18. sz.); éneklék a fiukar. 4) Boldogasszony anyánk (a 18. sz.); éneklék a fiukar. 5) Rákóczi imája (a 17. sz.); éneklék a leánykar. 6) Imádlak nagy Istenség (a 18. sz.); éneklék a leánykar. 7) Szűz Mária, hazánk reménye (a 18. sz.); éneklék a leánykar. 8) Térj magadhoz (a 17. sz.); éneklék a leánykar. 9) Himnus; éneklék az intézet összes növendékei egyhangon. Isteni tisztelet után az intézet zászlójának egyházi megáldása. II. 10 órakor az épület és zászló fölavatása a tornacsarnokban. 1) Himnus, éneklék a fiukar. 2) A gondnokság elnökének megnyitó beszéde. 3) Az igazgató előadja az intézet történetét. 4) A vallás és közoktatásügyi miniszter ur képviselőjének ünnepi beszéde. 5) Az én hazám . . . éneklék a fiukar. 6) Az épületnek és zászlónak a hitfelekezeti lelkészek által való egyházi fölavatása. 7) Ima, éneklék a leánykar. 8) Az igazgató fölkeri báró Fejérváry Imrénét — a zászlóanyát — a szögbeverésre. 9) Szögbeverés, a megállapított sorrendben. 10) Hallgass meg

Posta-szolga jött egy sürgönynyel, Kátay címére. »Annuska« kiáltá ez elhalaványodva, mert rosszat sejtett. Visszafojtott lélekzettel futá át a sürgöny tartalmát. Arcára hirtelen kiült az öröm pirja. »Halló csak, kiáltá ujongva barátjának: »Édesem, önfejtő voltam, Vadmacskában már szobát is rendeltem, utána akartam menni, megakadályoztattam, ne haragudjál, fiu lett, Annád.« Alatta ez állt: Eny nyit leányom megbízásából. Nincs semmi baj, Anyósod.»

— Fogadd szerencsekívánatomat. — És te az enyémet. A két barát kezét fogott . . . Kátay kiállította a számlát és utra készült.

— Ez bizony rövid kirándulás volt, Elemér. Ments ki menyasszonyodnál és leendő apósodnál. Végtelenül sajnálom, hogy ezuttal a találkozás szerencséséről le kell mondanom. Ha azonban Isten éltet, esztendőre megnézem azt a helyet, hol a hegyszakadékba kellett volna esnem.

Nevetve bucsuztak el egymástól az állomáson. Midőn Kátay beszállt Halmi utána kiáltott: Üdvözlöm a kis koronaherceget; de hátha csak koronahercegnő? Ki tudja? A látszat csal — mondá fontoskodó nyomatékkal, miből gyöngye gúny is volt kiérezhető.

Kátay felelete elvesztett a meginduló vonat dübörgésében. Vagy talán nem is felelt. Bánta is ő most a látszatot. Őt valóban boldoggá tette a tudat, hogy apa lett.

Cs. S.

minket . . . éneklék a leánykar. III. Az iskolai ünnepély befejezése után délután 1/2 órakor társas ebéd a kaszinóban. (Személyenkint bor nélkül 2 frt.) Jelentkezéseket elfogad Klombauer Antal, Margitai Péter és dr. Rüll Béla. Az isteni tiszteleten és az iskolai ünnepélyeken a hely szűke miatt csak korlátolt számban kibocsájtott külön belépő jeggyel birók vehetnek részt. A kik ilyet nem kaptak és arra igényt tartanak, jelentkezzenek az intézet igazgatójánál.

— **(Estély a tüntető körmenet alkalmából.)** A pécsi szociáldemokrata-párt október hó 3-án saját helyiségében (Gyár-utca 7. sz.) a jogaiért küzdő munkásság tiszteletére dal-, szavalat-, világposta- és táncal egybekötött kedélyes estélyt rendez. Belépti díj személyenkint 20 kr. Mindenki a belépő-jeggyel egy sors-számban részesül, mely számból egy kihuzatik s nyeresége egy diszes asztal, melynek értéke 30 frt. Kezdeté este 6 órakor. Jegyek előre válthatók: Petrovits D. fodrász urnál (Kossuth-utca 20. sz.), Brenner utóda fodrász üzletében (Kossuth-utca 2. sz.), Novák J. vendéglős urnál (Gyár-utca 7.), és a bizalmi férfiaknál. Jó zenéről gondoskodva van.

— **(A katonai fogház megszűnése.)** A pécsi Krajcár-kaszárnya végén levő katonai fogház október hó elsején kiürül. Tegnapelőtt este a börtönfelügyelő tiszteletére nagy bucsuestélyt rendeztek ez alkalomból a Vigadóban, melyen igen sokan vettek részt. Ezentul a közös hadseregnél is, úgy mint a honvédségnél csak a hadtestparancsnokságok székhelyein lesznek katonai fogházak.

— **(Szüreti ünnepély.)** A »Pécsi Polgári Daloskör« október hó 3-án (vasárnap) este a »Vigadó« összes helyiségeiben, mely ezen alkalomra diszes szőlős kertté lesz átalakítva, az egyesület állandó nőikara közreműködésével, éneklék és táncal egybekötött jótékonycélu fényes, jelmezes szüreti ünnepélyt rendez. Műsor: 1. »Népdalok« férfikar Huber K.-tól. 2. »Dalár induló« férfikar Huber K.-tól. 3. »Népdalok« férfikar Huber K.-tól. 4. »Cigány élet« nőikar szólókkal, zongora kísérettel Schuhmantól. Jelmezben előadja a Daloskör nőikara. Műsor után a teremben körül fel a szinpadra nagy szüreti menet lesz alkalmi ének kíséretében. Ezt befejezván a Daloskör szüreti élőképet fog bemutatni fényes villamos világítás mellett. Az élőkép után a kisbíró kihirdeti a szüret kezdetét, mire kezdetét veszi a szabad lopás; de mégis a kit lopáson csipnek a felállított csöszök, 20 fillér erejéig fog megbírságotlanni, mely ellen apellátának helye nincsen. Az ünnepély folyamán a vendégek édes musttal vendégeltetnek meg a jelmezes szüretelő leányzók által. Lesz serpentin, illatos konfetti és robbanó bombák dobálása is, nemkülönben valóságos repülő pillangók harca. Hogy a vendégek szórakoztatása teljes legyen, gondoskodott a rendezőség még különféle kellemes apró meglepetésekről is. Felkértek a hölgy közönség, hogy minél számosabban magyar jelmezben megjelenni sziveskedjék. A talp alá valót Korodi Károly kedvelt népzene-kara fogja szolgáltatni. Belépő díj személyenkint 60 kr., pártoló tagoknak 40 kr. Jegyek előre válthatók: Schwarc Károly rubafestő (Mária utca 39), Blanc József papirkereskedő (Király utca), Bencenleitner Sándor cukrász (Irgalma-

sok-utca), Póth Gábor (Hét fejedelem) és Rézbányay János kereskedő (Szigeti országot) uraknál és este a pénztárnál. A tiszta jövedelem egy része a Baranya megyei árvizkárosultak segélyezésére fordítatik, miért is felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Egy kitűnő állatsereglet.)**

Egy nagy állatsereglet ép oly látványosságát képezi egy városnak, mint akár egy lovartársulat, feltéve természetesen, hogy az állatsereglet szép és nagyszámu állatok birtokában van. Barcsón — mint levelezőnk írja — a legutóbbi 3 nap alatt egy ilyen első rangú állatsereglet tartózkodott, — a most Pécsre jövő Kocka Antal állatsereglete — mely csakugyan nagyarányu volt minden tekintetben. Számtalan, majdnem száz darab különböző vadállat volt együtt és pedig a legszebb fajtaú oroszlán, tigris, leopárd, medve, farkas, hiénák stb. Majmok és sasféléket is elég nagyszámban mutathatott fel. Voltazonkívül 2 fiatal négyéves elefánt, valamint néhány láma, vadbika, és zergefajta is. Különösen szép a királytigris hime, melyhez hasonló szép és hatalmas példány még a fővárosi állatkertben sem látható. Érdekes, hogy a fiatal oroszlánok és tigrisek — mintegy 9 darab — már itt Magyarországon születtek különböző városokban a társulat vándorlásai közben, tehát »honpolgárok.« Ezek végzik a mutatvány darabokat is, melyeket a társulat primadonnája Miss Bellina mutat velük be. Karikákon és tüzes övön ugranak át, hintáznak parancs szóra, szóval szépen vannak idomítva. Legérdekesebb azonban a második napi előadás volt, amikor Seemann barsi fodrász fogadásból be ment a férfiallatszelidítővel a ketreche és ott a közönség szeme láttára megborotválta és haját megnyírta, végre pedig egy-egy pohár bort ittak meg. A fodrász oly ügyesen végezte a dolgát, és oly dicsőségre tett szert, hogy voltak, akik megirigyelték és ennek következtében akadtak másnap követői, még pedig hárman, kik a legteljesebb lelki nyugalommal ültek be a ketreche és két párti klabriászt játszottak el és megittak egy üveg bort. Valóban ritka élvezet az ily kártya parti, csak az a bökkenő, hogy a kibic uraságok gyakran haragosan mordultak belé a játszmaiba, nem lehetett megtudni miért, valószínűleg azért, hogy a játékosok talán néhány kardinális hibát követtek el, a mi végre a legjobb játékosoknak is megbocsátható, tekintve a körülményeket és az állapotot. Bizonyára mind a három partner nagyot lélegzett, a mikor a Rákócy induló lelkes hangjai mellett kijöhettek a nem éppen legbarátságosabb kávéházból, illetve ketrecből. Az állatsereglet — mely mintegy 10—12 vasuti kocsira rakatott fel — elhagyta Barcsot, megindult Pécsre, hová holnap érkezik meg.

— **(Gyerekek tolvajbandája.)**

Megirtuk nemrégiben, hogy a Tettyén az alsó sörház mellett levő nyaralóban betörők jártak s onnan különféle tárgyakat, ruhaneműt, könyveket és egyebeket loptak el. A betörést nem jelentette be senki a rendőrségnél s talán éppen az így elmaradt nyomozás eredménye volt, hogy a tettesek újabb betörésekre kaptak kedvet. Most meg a Cirer-féle nyaralót látogatták meg, majd egy munkás család lakásába

törték be és onnan zsirt meg elelmiszert s egy zseborát emeltek el. A Cirer-féle nyaralóból egy ingaórát és még egy másik faliórát loptak el és ekkor már feljelentették a károsok az esetet a rendőrségnél. A feljelentés tegnap reggel történt és Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos megindítván a nyomozást, délután már a tettesek közül kettő a rendőrség kezében volt. Egy elhagyott pincében fogták el őket, a hol éppen társaikra vártak. A két elfogott betörő két fiatal iskolakerülő gyerek, az egyik tiz, a másik tizenegy éves és a társaik, még vagy négyen, szintén ilyen korban levő gyerekek. Tegnap este mind a hatan a börtönben ültek már a betörő gyerekek, kiknek neveik Bence József, Lesnyik István, Kovács József, Endafer Ferenc, Bali László és Bugyáklics György. Mind a barátur-környékben laknak s az iskolabjárás helyett azzal töltötték a napot, hogy kijárogattak a szőlőkbe s ott eszelték ki a betöréseket. És valóban még felnőtt tolvajoktól is elegendő vakmerőséggel vitték végbe betöréseiket. Az első esetben például az ablakot törték be s ott bemászván, a nyaraló szobáit sorra járták, több szekrényt feltörték s egyben megtalálván egy csomó kulcsot, azzal felnyitottak még egy pár ládát is s vagy félórát tartó kutatás után megrakodva eltávoztak. Ugy ezt a betörést, mint a másik kettőt is mindig estefelé követték el s a zsákmányon megosztva, a kevésbé értékeseket hazavitték, míg például a lopott zsirt az órákkal együtt elrejtették az összejövetei helyül szolgáló régi pincében. A főcinkosok azonban ezeken csakhamar túladtak, olcsó pénzért elkótyavetyélvén őket s most ezek ellopását kezen tagadják is. Egyebekben azonban beismerik a betörések elkövetését, de egyik a másikra tolja a bünt és a felbujtást. Szomorú jelenség bizony ennek a tolvaj gyerekbandanak a romlottsága s a szülői felügyelet hiányának tudható be a legnagyobb részt, mert az iskolakerülő gyerekeket a szülők csak nagyritkán szorítják szigoruan az iskolabjárásra. Most aztán a vásott gyerekek helyett majd a szülők fizethetnek kártérítést a meglöpött károsoknak.

— **(Uj árvaház.)** Báró Augusz Imre végrendeletileg mintegy 300.000 forint értékű vagyonát Szegzárd városának hagyta kulturális célokra, a végrendeletet azonban a rokonok meg akarták támadni s így a város és az örökösök egyezsége léptek, mely szerint a város 80.000 forintot kapott. Ezen az összegben létesítik a nemes báró nevet viselő árvaházat Szegzárdon, melynek céljaira most megvették dr. Kramolin Emil szegzárdi ügyvéd kertjét a benne levő épületekkel együtt 7000 forintért.

— **(A felsőbaranyai reform. egyházgyűlés epilogja.)** A felsőbaranyai reform. egyházmegyének szeptember közepén tartott közgyűléséről irván a lapok, e közlemények oly nyilatkozatokat vagy véleményeket tulajdonítanak Szilágyi Dezsőnek a felsőbaranyai egyházmegye főgondnokának, mintha az új egyházpolitikai törvények folytán a protestáns egyházakat veszélyeztetve látná és a revízió eszméje felé hajlanék. Most e híreket megcáfolják. A felsőbaranyai egyházmegye főgondnoka oly nyilatkozatot, melyből ilyesmit lehetne következtetni, nem tett. Ellenkezőleg, minden egyes alkalommal nyilvánosan és magánbeszélgetésben kijelentette, hogy a

kilépés szabadságát csorbítatlanul kívánja fenntartani. Azt a lelkiismereti szabadság szükség-szerű folyamánának tekinti és sem ebben, sem a többi újabb egyházpolitikai törvények tekintetében nem fogad el revíziót. A törvényesen elismert egyházakban itt-ott felmerülő oly kilépések, amelyek egy más egyházba való belépéssel nincsenek kapcsolatban, a kilépés szabadságának megszorítására okul nem szolgálhatnak. A módok, melyeket alkalmazásba kell venni, egyebek közt az egyházi élet bensőségének minél buzgóbb művelése, az egyházi terhek arányosítása, sőt ahol azok világosan tulságosak, azoknak fokozatos csökkentése, esetleg a kilátásba helyezett államsegély egy részének felhasználásával is, különösen pedig a kisebb tulterhelt és közelfekvő egyházközségek egyesítése. Azok, kik valamely egyházból kiléptek, természetesen igényt nem tarthatnak az egyház szolgáltatásaira. De a jóakaratu, figyelmes és kiméletes bánásmódot ajánlotta különösen ama számos esetben, midőn a kilépés nem vallási meggyőződés változásából, hanem belső viszálykodások vagy az egyházi terhek nagy mérvének okából történik. Ily eljárás igen gyakran a bajok orvoslására vezetett és fog jövőben is vezetni. Ez volt nyilatkozatainak lényege; minden ezzel ellenkező hír vagy következtetés teljesen téves.

— **(Vasutasok orvosi megvizsgálása.)** Az államvasutak igazgatósága az utóbbi időben gyakran tapasztalta, hogy a vasuti tisztképző hallgatói a tanfolyam végezte után tényleges szolgálatra nem bocsáthatók, mert vagy szervi, vagy testi fogyatkozásban szenvednek. Az igazgatóság ezért most szigoruan utasította a pályaorvosokat, hogy a vasuti tisztképző tanfolyam hallgatóit a leghatározottabban vizsgálják meg, hogy a tanfolyam végeztével a hallgatók testi fogyatkozásai ne okozzanak zavart.

— **(A dohányzás előnyei.)** Egy angol folyóiratban olyan orvosok is ajánlják a mérsékelt dohányzást, akik a szeszes italok élvezetét egyáltalán elvetendőnek tartják. Így az egyik azt mondja, hogy a tudomány és az igazság ellen beszélne, ha azt állítaná, hogy a dohány élvezete minden esetben ártalmas. A dohánynak egyéb jó tulajdonságai mellett még fertőtlenítő hatása is van. Aki olyan kórházba megy, hol ragályos betegek vannak, csak dohányozzék. A dohányfüst elpusztítja a kolera és a tüdőgyulladás mikrobáit. A családapa, ha holtfáradtan és idegesen tér haza a munkából és minden apróság miatt kötözködik, csak rá kell gyujtania és azonnal megjuhászkozik. Egy másik orvos a cigarettázás ellen foglal állást, mert a cigarettázók folyton füstölnek és a dohányzás e neménél nem a dohány maga, hanem a papír ártalmas. A mérsékelt szivarozás vagy a hosszuszáru pipa azonban még senkinek sem ártott.

— **(Meghíusult elnökválasztás.)**

Összegyűlt a jogászság teljes számban az elnökválasztó közgyűlésre jogakadémiánk Olvasókörében, nagy izgatottságban reménykedve abban, hogy az ő jelöltje lesz a győztes. Égi Kálmán a szünidei bizottság elnöke megnyitván a gyűlést, átadta a szót Stern Arminnak, ki beszámolt a kör eddigi működéséről és jelentést tett a pénztári állapotról. Távo-zása alkalmából lelkes szavakban bucsu-

zik a tagoktól, buzdítja egy-zersmind őket kitartásra és felhívja összetartásra. Éljenzéssel fogadot szavai után a szünidei bizottság beadta lemondását és Égi Kálmán átadván az elnöki széket Szombathelyi Jánosnak, mint körelnöknek, következett a választás. A kedélyek izgatottak, hol Égi Kálmánt, hol Nagy Jenőt éltetik, a kortesek még egyszer megfeszítik erejüket, kapacitálni igyekeznek azok közt, kik még nem adták le szavazatukat, míg végre összeolvastatván a szavazatok, kitünt, hogy Égi Kálmán mellett 40, Nagy Jenő mellett is 40 szavazat adatott le, 1 lap üres volt mire elnök is beadta szavazatát és Nagy Jenőt megválasztott elnöknek jelentette ki. Az Égi-párt óvást emelt, melyre keletkezett nagy lármáközben a gyűlés feloszlott. Most már a prodirektor fog ez ügyben intézkedni és dönteni a szerint, vajjon a szavazatok egyenlősége esetén körelnök élhet e szavazati jogával, avagy újlagos választás rendelendő el.

— **(Egy kis csillagászat.)** A holnapi nappal ránk köszönt az ős hónapja. E hónapban a nap 1 óra 39 perccel fogy s míg holnap a nap 5 óra 44 perckor kel s 5 óra 21 perckor nyugszik, addig a hónap utolsó napján 6 óra 28 perckor fog kelni s 4 óra 26 perckor nyugszik s a nappal tartama ekkor 9 óra 58 percet tesz ki. A nap október 23-án reggel 4 óra 21 perckor lép a Bökölj jegyébe s a hold változásai a következők: első negyed 3-án reggel 6 óra 32 perckor lesz; holdtölte 10-én délután 5 óra 42 perckor; utolsó negyed 18-án este 10 óra 9 perc-

kor s ujhold 26-án éjjel 11 órakor. A hold a földtávolban 14-én éjjel 11 órakor lesz, a földközben pedig 27-én reggel 4 órakor.

— **(Vesztett kutya.)** Tegnap számbunkban megírtuk, hogy *Gadó Mari*, kilencéves kisleányt egy kutya a Tettye-utcában megtámadta és felugorván rá, ajkába harapott. Ugyanez a kutya egy fiut is megharapott a kezén, mikorra el birták fogni. A dühös állatot, megfigyelés végett, azonnal kivitték a gyepmesteri telepre, hol máig már oly gyanus tünetek mutatkoztak rajta, melyek előjelei a veszettségnek. Ez esetben, ha a kutyán kitör a veszettség, a megmart leányt és fiut — kiknek sebeit tegnap nyomban kiégették — felviszik Budapestre a Pasteur-intézetbe.

— **(A walesi herceg zsebmetszője.)** Anglia szegényebb lett egy nevezetességgel. Meghalt a leghíresebb zsebmetszője, a kit bizalmas körben csak Fred-nek hívtak, de az egész világ rendőrei között a zsebmetszők királya volt a címe. Meg kell adni, hogy e cím nem volt üres hivalkodás nála, mert ugyancsak szép summákat gyűjtött össze, de volt még egy másik fejedelmekhez illő tulajdonsága is: népszerű volt az angol közönség előtt. E népszerűséget annak köszönhette, hogy egy ízben ellopta a walesi herceg tárcáját. Az egyik epsomi lóversenyen ejtette meg az ügyes operációt és nehogy másnak tulajdonítsák a jeles tettet, másnap levelet irt a herceghez, melyben tudatta vele, hogy ő volt, a ki pénztől megkönnyítette. A walesi herceg kitünőtrefának vette a dolgot és nemcsak, hogy Fred

üldözését megtiltotta, de még dicsérő szava is volt az ügyességére. Erre egy ideig valóságos divat volt az angol főrangú világban Fredtől meglopni magát és Fred élt is az alkalmal. Annyi pénzt lopott, hogy mezei birtokot, házat vásárolt és még fogatra is jutott. Immár egy pár beavatott tanítványa folytatja csak mesterfogásait, maga a nagy Fred örökre elköltözött — öröme a kövér pénzestárcáknak és aggodalmas tulajdonosaiknak.

— **(Megvadult lovak.)** Ma reggel *Wagner* Dániel, kistófalusi lakos lovai a pálya-utcában megbokrosodtak és a kocsit elragadták. A gazda bár minden erejéből igyekezett a megvadult lovakat megfékezni, ez nem sikerült neki s így történt, hogy azok neki rohantak egy szembejövő kocsinak, a mikor is az összeütkezés folytán a kocsi rudja eltört és a kerekei is megrongálódtak. Szerencsére a kocsinülőknak semmi bajuk sem esett.

— **(A tartalékosok és a vasutak.)** Az ellenőrzési szemlére bevonuló tartalékos, illetve nem tényleges állományú katonák, midőn ellenőrzési szemlére utaznak, nem képesek a katonaság számára biztosított árkedvezmények igénybevitelével utazni, mivel a vasuti állomáspénztáraknál ezt igazolni nem tudják, mert nincsenek ellátva igazolvánnyal. Hogy tehát ennek eleje vétessek a jövőben, Fehérváry honvédelmi miniszter elrendelte, hogy a megyei alispánok az összes járási tisztviselőket utasítsák arra, hogy az általuk készített és az ellenőrzési szemlékre való behívásra vonatkozó hirdetményeket a területükön lévő összes vasuti állomási hivataloknak idejekorán mindig megküldjék.

Ez a kérdés foglalkoztatta szüntelen. A fiatal ember az első körtánc után hirtelen eltűnt.

Még az előtte való estén történt, hogy a csinos Field Duncan a bucsuzáskor hosszasan megszorogatta a kezét és az ő ellenállhatatlan kedvességével suttogta neki, hogy holnap valami mondani valója akad.

— Mért van hát most távol? — mormogta Léna keserűséggel telten. O! ha ezt tudta volna.

Amíg Léna, a dús gazdag örökös nő a fiatal embert oly türelmetlenül várta, addig Field Duncan mély gondolatokba merülten állott a szökőkút mellett, a kert egyik elhagyatott részében s a Meadows Madgera gondolt. Maga előtt látta azt a babonás szépségű leányarcot, akit az ő ideáljának gondolt, akiről annyit álmadozott anélkül, hogy sejtette volna, mennyire megváltoztak érzelmei. Ugy tetszett neki, mintha az egész világ megváltozott volna körülötte. A csinos, ellenállhatatlan Duncan mindenét odadobta volna szerelméért, bárha maga sem hitte volna, hogy ily szenvedélyes szerelem támadhat szívében.

Tudta ő jól, hogy Stanton Léna szerelmes belé és az előző estén így gondolkozott magában:

— Itt az ideje, hogy megházasodjam. Éppen olyan jó lesz feleségül Léna, mint bárki más, sőt jobb, mert szeret is engem.

Most azonban minden megváltozott és most más kérdés tolt elötérbe.

— Remélem, hogy ama szavaimat, a miket tegnap intéztem hozzá, nem igen figyelte meg s azóta már el is felejtette — gondolta magában.

Duncan semmikép sem vágyakozott visszatérni a

HARMADIK FEJEZET.

Gyönyörűen diszitett és izlésesen butorozott szobácskában ült Stanon Léna néhány óra multán, a hogy a kocsikázásról hazatért. Hanyag tartással dőlt a diván karfájára, s egy könyvben lapozgatott.

Hirtelen félre dobta az olvasott könyvet és ragyogó szemekkel nézte a szép ruhát, melyet a mai estélyre készített ki.

— Ugyebár szeretne résztvenni a ma esti ünnepélyen a kertben, Madgé? — kérdezte a leánytól kissé epés hangon.

Madge, aki felénken állott urnője előtt, ijedten és pirultan nézett föl.

— O! nagyon szeretnék én résztvenni a mulatságon, miss Léna; — felelte habozva, de bizony nekem nem lehet.

— Azt hiszem, hogy a kívánságát teljesíteni tudom, — válaszolta Léna a fejét hanyagul hátra vetve. Nagyon ügyeskedett ma s igazán használható leány. Rendkívül tetszett nekem, hogy oly ügyesen tudta a rózsát a hajamba tűzni. Igazán festői így.

És miss Léna megelégedett tekintettel nézegette magát a tükörben. Csak egy Tizian művészi esetje tudta

A szini idény beköszöntével elérkezett szükségletünk is távcsövekben és látcsövekben, melyekből a világ legjobb készítményeit és legtetszesebb cikkeit feltűnően nagy választékban vette raktárra Schönwald Imre látészerez (Pécs Király-utca Hattyuépület.)

Szini, tábori és mérnöki látcsöveken kívül lorgnettek és szemüvegek, csiptetők minden szemre alkalmazva, továbbá pontosan mutató időjelzők, hőmérők és minden nemű látészerezeti cikkek bocsájtatnak fenti cég által a legjutányosabb árak mellett, vidékre is jól csomagoltan, áruba és vétetnek javításba

Törvénytörvények.

§ Furfangos tolvaj. Reiter Józsefné Szőnyi Julia valahogy megsejtette, hogy Horváth Ida, férj. Furuglyás Imrénének, ki szobaasszonyként volt a Szegzárd-Szállóban alkalmazva, van egy kis megtakarított pénze. Szilveszter estén a nagyteremben tartott bál jó ürügyül szolgált, hogy felmenjen hozzá. Azzal állított be a mondott estén Horváth Idához, hogy a bált szeretné megnézni. Horváth Ida szívesen látta, le is ültette és aztán, mint-hogy dolga akadt, magára hagyta. Ugy 12 óra tájban, midőn a vendég már eltávozott, a szobaasszonynak valami dolga akadt a szekrényében s akkor elszontyolodva vette észre, hogy megkuporgatott pénzecskéjének, 50 forint 6 krnak lába kelt az éjjel. Gyanuja rögtön a vendégre esett, kinél a csendőrség rögtön házkutatást tartván, a lopott pénzt kevés híján meg is találta. Talált azonban egy kulcsot is

nála, amely valahogy nagyon beleillett a Horváth Ida szekrényének a zárjába. A törvénytörvények a furfangos tolvajt 7 havi börtönre ítélte.

§ Fogadd be a tótót, — elver az asztalod mellől. Brül Ignác, Tóth Ferenc, Eke János és Csombor Lukács János f.-ireghi iparosok múlt évi december 25-én Pintér András korcsmájában töltötték a karácsonyt. Nagy jó kedvükben Angyal József éjjeli őrt is bevették a komániába s helyet szorítva neki az asztalnál, traktálták borral minden oldalról. Ez azonban alig melegedett meg, máris gorbáskodni kezdett, illetlen sértő szavakkal illetve a társaság egyes tagjait. Ezek oszt' felzúdultak ellene, Tóth Ferenc pedig iparkodott őt eltávolítani. Angyal azonban nem könnyen adta fel a jó asztalt, hanem a helyett, hogy kifelé indult volna, felütötte a botjával Tóthnak az állát. Tóth erre neki szorította a támadót a falnak. A megszorult Angyal azonban kést rántott elő s azzal Tóthot és a segélyére siető Eke Jánost és pedig előbbit életveszélyesen a fején, vállán s a hátán megszurta. Mire az asztaltársaság üldözőbe vette volna, már elmenekült. A végtárgyalásra Fehérvárról szállították át a vádlottat, mert valami más csinjáért ott is vizsgálat alatt áll. A fennebb elmondottakért pedig kapott 6 havi börtönt.

§ A jó flu. Beda Sándor, gerjeni földmives nem győzte bevárni, míg az atyja rátestálja a vagyonát. Felhasználta tehát az atyja távollétét s ennek elzárt udvarába behatolt olyképp, hogy a kerítés ajtaján alkalmazott zárat egy bot segítségével feltörte s

aztán az udvaron talált egy öl tűzifát, 39 tonál paprikát, 2 drb. csirkét, egy vendégoldalt, egy favillát és egy baltát összesen 15 frt 25 kr. értékben elhordott. Drágán fizette volna meg e türelmetlenségét, ha az atyja meg nem bocsát neki s a vádat vissza nem vonja. Így aztán még ő fizetett volna rá a fiára, ha bocsánatát ahhoz nem köti, hogy vádlott a bűnügyi költségeket megfizesse.

§ Hatóság elleni erőszak büntette miatt állottak a törvény előtt Szántó József és neje ozorai lakosok, kiknek 66 frt pénz-bírság miatt lefoglalták szövőszéküket, egy dunnát és 4 párnát, — de mire árverezésre került volna a sor, a dunnának s párnának hült helye volt. Ezért a végrehajtó folytatólag lefoglalt 2 csomó pamutot is, amelyet biztonság okáért azonnal el is vitt. Ebbe nem akart beleegyezni sem Szántó uram, sem hűségese hitvestársa, utána szaladtak tehát a kocsinak s leemelték volna, ha az esküdt uram nyakon nem csipi őket. Csakhogy vitéz legényám Szántó János is, galléron fogta az esküdtet s addig szorongatta, míg felesége ellillant a pamuttal. — De van ám Ozorán másik esküdt is, a ki meg Szántóné asszonyom után futott és pedig eredménytel, mert diadallal hozta vissza a pamutot. Ennek láttára Szántót elfogta a keserűség és tőle telhetőleg összeszidta a végrehajtóként szereplő segédjegyzőt. Ezért állott a törvénytörvények előtt, mely Szántót 7 napi fogházra ítélte, az asszonyt ellenben felmentette.

volna megörökíteni ezt a képet. Királyi föntség ömlött végig a leány alakján. Büszke kifejezésű arcához pompásan állott a hajába tűzött rózsa.

— Nagyon szeretném, ha ma este különösen szép lennék, — mondta. Azért jó lesz nagyon Madge, ha itt marad. Később még ezt a fehér virágot is a hajamba tűzheti. Ugy még az ünnepélyen is részt vehet. Ne feledje el azonban, hogy a társaságban nem lehet mint résztvevő jelen. Valamelyik sarokban kell helyet foglalnia, ahol teljesen észrevétlenül maradhat.

Léna nem rejthette el a gunyos mosolyt, mikor Madge arcán a csalódás kifejezését látta.

Félek, hogy nem maradhatok, — felelte a leányka habozva és az egyszerű fehér ruháskájára nézett, Aki csak engem meglátna, kinevetne. Akkor pedig sokkal jobb rám nézve, ha távol maradok.

— Nos és ha én egy ruhát ajándékozok magácskáknak, amelyet az estélyre magára vehet — például ezt a szép fehér mollruhát — ott lenne-e az estélyen? Tetszik-e ez a ruha? A vendégek közül különben ugy sem látja senki — tette hozzá Léna, fürkésző tekintet vetve a kis Madgera.

Olyan örömteli kifejezés ült a kis Madge szemében, mintha alig tudná elhinni, hogy a mit hallott, az valóság.

— Csakugyan megtenné ezt nekem? — kérdezte a leány csodálkozva. Kegyed, akit mindenki büszkének és fenhéjázónak tart, csakugyan ideadná nekem a ruhái egyikét és megengedné, hogy azt viselhessem? El sem mondhatom önnek, hogy mennyire örvendek ennek —

tette hozzá hálás pillantást vetve a kastély ifju örökös-nőjére.

Miss Léna nevetett. Tetszett neki a kis leány elragadtatása.

... Lassan beesteledett. A pompás est szürke köpenyét terítette a mosolygó földre. A csillagok miriádjai ragyogtak a tiszta, felhőtlen menybolton s a teli hold mosolyogva világította meg a kastély parkját, melynek utjait apró, színes lámpák világították meg.

A kastélyt fénytenger övezte, mely fény ragyogva tört meg a szökőkut vizcseppjeiben, s a szivárvány színeit játszotta.

A kastély egyik belső termében a ház ura, Stanton Miles ült, az embergylölő, beteg ember, aki azért menekült ide a csöndes helyre, hogy ne hallja a kertben folyó ünnepség nyüzsgő larmáját. Mikor a Léna hangja hatolt föl hozzá, a fal felé fordult. Arca keserű kifejezést öltött.

— Annýira hasonlít hozzá — mormogta sötéten. A fiatalság zürzavaros, de mégis oly boldog hangjai öregségünkre kellemetlenül szoktak érinteni bennünket. Amilyen az anya volt, olyan a lánya is.

A kerti ünnepély, amely ezen az estén folyt le, fényesen sikerült. A szomszédság legelőkelőbb közönsége találkozott itt, hogy a Stanton-birtok fiatal és szép örökös-nőjét üdvözöljék hazaérkezése alkalmával.

Léna, mint egy királynő, ugy forgolódott a vendégek közt, de azért a sokaságban mégis csak egy arcot keresett a kíváncsi tekintetével. Boszankodott is.

— Hol maradt Duncan? — kérdezte önmagától.

Közgazdaság.

□ **Hogy a hus?** Az országos statisztikai hivatal most közli az élelmiszerek július havi árait. Ezek szerint a hivatalos adatok szerint a marhahúst legolcsóbban 40 krajcárért Budapesten, Debrecenben, Nagy-Váradon és Szegeden lehetett kapni. A legmagasabb husár Budapesten 2 frt 50 kr, tisztított ve-sepecsenye, amit másutt nem jegyeznek. Aradon 80 (52), Kassán 60 (56), Kolozsvárott 43 (44), Pécsen 52 (48), Pozsonyban 70 (60), Sopronban 72 (60), Szabadkán 56 (52) és Temesvárott 56 (54) kr. volt legmagasabb árban a marhahús. A borjúhús legkisebb ára, 40 kr, Kolozsvárott volt; legnagyobb — 1 frt 20 kr. — Budapesten, Aradon 80 (60), Debrecenben 60 (48), Kassán 60 (54), Kolozsvárott 60 (40), Nagyváradon 60, Pécsen 50 (48), Pozsonyban 72, Sopronban 100 (72), Szabadkán 64 (60), Szegeden 60 (50), Temesvárott pedig 36 (60) kr. volt a borjúhús ára. A szalonna legolcsóbb Budapesten volt — 48 kr, legdrágább Szabadkán 80 kr; a disznózsír legolcsóbb Budapesten volt — 56 kr, legdrágább Nagy-Váradon és Sopronban 72 kr. A fagyut legjobban árért Budapesten adták el 60 kr-ért, legolcsóbban ugyancsak Budapesten 13 kr-ért.

□ **A sertésvész ellen,** mely hazánk mezőgazdaságát már majdnem három éve sújtja, a földművelésügyi miniszter által elrendelve, a Perroncito-féle sertésvész elleni oltóanyag hatására nézve szakemberek felügyelete alatt, az ország több részein történt kísérletezés. A kísérletezés eredménye a következőket mutatja: tizenöt vérsmentes helyen teljesen egészséges sertésekből 250 darab lett beoltva, ebből elhullott 111 darab, vagyis 44%. Fertőzött területeken látszólag egészséges sertésekből 3916 drb. lett beoltva, ebből elhullott 2565 drb, vagyis 65.5%. Ugyanazon falkából 542 drb. be nem oltott sertésből csak 209 drb, vagyis 38.5% hullott el. A kísérletezésekből tehát az tűnik ki, hogy a Perroncito-féle sertésvész elleni oltóanyagának gyógyító hatása nincs és az egészséges sertést nem óvja meg a véstől. Ezek folytán a földművelésügyi miniszter csupán a vérsavó-oltásokkal eszközölte a kísérletezést, mivel ezen oltóanyag a sertésvész ellen már számos esetben jó hatásnak bizonyult.

TÁVIRATOK.

— **Elmaradt minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délután közös minisztertanács lett volna, de a király kívánságára elhalasztották.

— **Forrongás Horvátországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Horvátországban még egyre tart a forrongás, minek következtében a petrinjai vásárt beszüntették. Károlyvárosban a városi rendőrséget fölösztatják és állami rendőrséget szerveznek. A horvát ellenzéki lapok visszautasítják az izgatás vádját s ezt a gyanúsítást hazafiatlannak mondják.

— **Sterneck admirális a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sterneck b. admirális, a tengerészet parancsnoka, ma Budapestre

érkezett, ahol a király külön kihallgatáson fogadta.

— **Önkéntesek vizsgája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti I. honvédkerületbeli önkéntesek vizsgái ma értek véget Major ezredes elnöklése alatt. Az iskolaparancsnok Perczel százados volt. Az eredmény fényes. Hatvan közül 9-en kitűnően vizsgáztak le és csak egyet utasítottak a második szolgálati évre.

— **Hazatérő főhercegi pár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ottó főherceg nejével, Mária Jozefa főhercegnővel, tegnap este Bécsbe utazott.

— **Vizbefult herceg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Cuxhavenben a buvárok megtalálták a minapában vizbefult Frigyes Vilmos meklenburgi herceg holttestét és egy hadihajó fedelzetére vitték.

— **Kartellék bukása.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Az ausztriai petróleum-kartell bukását a nyers kőolaj termelők kartelljének fölbomlása követi. Lembergbe közgyűlést hívtak össze, hogy a jövő évi április elsején lejáró kartell fölmondják. Oka a szabad verseny és hogy nem mernek hosszas kötelezettséget vállalni a készülő kartell-törvény rendelkezéseinek ismerete nélkül.

— **Megkorbácsolt árvaszéki ülnök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egerben Csiky díjnok az utcán megkorbácsolta Radvánszky árvaszéki ülnököt. Radvánszky több hagyatéki ügyben elkövetett szabálytalanságokért fölfüggesztvén, a vizsgálat során Csikyt rágalmazta, aki így vett elégtételt.

— **Királyi felköszöntők.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnapi esti udvari diszebeden királyunk a két állam közt főnálló kiűnő viszonyra nézve tősztozott s kívánja, hogy ez az állandó szoros barátság jellegét öltse a béke fenntartására. Károly király válaszolta, hogy látogatásának emléke mélyen bevésődve él s nagyban hozzájárul az államaik közt szerencsésen létrejött kitűnő viszony megerősítésére. A fogadtatás szívélyes volta na-

gyon meghatotta. A román királyi pár este 10 órakor elutazott a közönség sűrű sorfala s éljenzései közt.

— **Párt-konferenciák.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kossuth-párt tegnap este 6 órakor ülésezett. A Podmanicky által indítványozott hálafelirat szövegének megbeszélésére Szilágyi házelnök meghívta a pártot a pénteken fél tizkor tartandó pártközi konferenciára. A Kossuth-párt erre kiküldte Tóth János és Meszlényi Lajos képviselőket. A nyomdartermékeknek a nemzeti muzeum számára beszolgáltatandó köteles példányairól szóló javaslatot elfogadták, csupán a 18. §-nál nyújt be Pichler Győző módosítást. Az indemnity-javaslatot Kossuth, Justh, Meszlényi és Madarász Imre fölszólalásai után elvetették. — A nemzeti-párt szintén tegnap este 6 órakor ülésezett, melyen Horánszky elnök megemlékezett Péchy Tamás elhunytáról. A Podmanicky-féle hálafelirati javaslatához a párt hozzájárul s e tekintetben a párt álláspontját a plenumban Apponyi fogja kifejteni. A szövegezést esz-közli pártközi értekezletre Apponyi Albert gróf és Horánszky Nándor küldetnek ki a párt részéről. Ezután Horánszky fejtette ki ismeretes álláspontját, mely szerint a delegációk megkezdhetik üléseiket a kvóta nélkül is. Apponyi, Hock és Tomcsányi László fölszólalásai után hozzájárultak Horánszky nézetéhez. Az indemnity tárgyalását péntekre halasztották. Ebből sokan azt kombinálják, hogy a fuzió-tervek nem szűntek meg.

— **Magyar hivatalnokok horvát fogságban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Broódban a rendőrkapitány két nagykanizsai mozgó postatisztet, akiket az ottani vendéglőben köte-kedve megsértett, letartóztatta s a legpisz-kosabb börtönbe vetette.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Tan- és nevelő-intézet Rákos-Palotán.

Az intézet egy öt hold kiterjedésű parkban fekszik. Növendékek fölvetetnek 4 elemi, 6 polgári, 8 gymnasiumi osztályba. Az elemi, polgári és a négy alsó gymnasiumi osztályok a nyilvánosság jogával vannak felruházva. A gymnasium négy felső osztályába járó tanulók is alapos oktatásban részesülnek és mint magántanulók egy nyilvános főgymnasiumban tesznek vizsgát. A magyar-, német-, francia-, latin nyelvek alapos tanítására különös súlyt fektetnek. A szellemi tehetségek fejlesztése mellett a test edzésére is kiváló gond fordítatik. Kitűnő tanerők. Alapos oktatás és gondos felügyelet. Erőt adó jó táplálék. Kitűnő viz. A növeldei díj mérsékelt. Ismertetővel (programmal) és bővebb felvilágosítással szívesen szolgál Rákos-Palotán (Budapest szomszédságában. Vasuti-, posta- és távirat-állomás.)

Wagner Manó,
igazgató, intézet-tulajdonos.

Egy bpesti fűszerkereskedésben
egy tanonc
dijtalanul felvétetik.

Bővebbet a kiad hivatalban.

The Continental
Bodega Company.

Valódi hamisítatlan
külföldi borok

• Portbor.
• Sherry.
• Madeira.
• Marsala.
• Malaga.

Tarragona s. a. l.

Legjobb

bevásárlási forrása

Raktár:

Pécsett:

Berecz Károly,
Reeh Vilmos özv.,
Nick A. K. uraknál.

Dombóvárrott

Szabó József

úr szállodájában.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint **egészségünkre**. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünkönél az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, fájás, emésztési zavarok stb mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése**, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű **Sódapasztillája** csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek**. Egger kitűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes bizottsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 írt Próbadoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár Nádorgyógyászterár

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körút 21.

Vendéglő-átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a

„Pécsi Nemzeti Casino“ vendéglőjét

átvettem és azt **f. é. október hó 4-én** foglalom el.

Minden törekvésem arra fogom fordítani, hogy elsőrendű, izletes és **kifogástalan konyhával**, a Mülherr-féle pinczéből **kitűnő jó borokkal**, pilseni és uj-sörgyári **sörökkel**, nem különben figyelmes, pontos és **tiszta kiszolgálással** nagyrebecsült vendégeimet kielégísem és bizalmukat kiérdemelve megtarthassam.

Mindennap villásreggeli és friss sör.

Étkezés délben és este, nem különben **házhoz hordatva mérsékelt árakon.**

Szives látogatást kér

mely tisztelettel

Schabhüttl Hugó,

a „Pécsi Nemzeti Casino“ vendéglőse.

16119. szám.

Tkv. 1897.

HIRDETMÉNY.

Rác-Petre községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé,

1. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi április hó 30-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi április hó 30-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1898. évi április hó 30-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. törvszék mint tkvi hatóság 1897. évi szeptember hó 16-án.

Lukrits István,

kir. táblai bíró.